Τὸ δ^ον κεφ. περὶ τῶν ἰδιοτήτων
τῆς ἀποδείξεως

1. αἱ τῆς ἀποδείξεως ἀρχαὶ ἔστωσαν ἴδιαι διχῶς
   1. οὐκ ἀλλόφριαι· οὐ γάρ ἐστιν ἐξ ἄλλου γένους εἰς ἄλλο μεταβάντα δεῖξαι.
   2. οὐ κοιναί· οὐκ ἔστι γὰρ ἀποδεῖξαι ἕκαστον ἁπλῶς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἰδίων ἕκαστον ἀρχῶν.
2. τοῦ ἀπὸ τύχης οὐκ ἔστιν ἐπιστήμη δι' ἀποδείξεως.
3. ἀπόδειξίς ἐστι περὶ τὰ ὑπ' αἴσθησιν πίπτοντα, οὐ μὴν τὰ καθέκαστα, ἀλλὰ τὰ καθόλου καὶ ἀΐδια.
4. τῆς ἀποδείξεως ἡ ὁδὸς οὐκ ἔστιν εἰς ἄπειρον. χρὴ γὰρ ἀναβαίνειν ἐπὶ τὰς πρώτας καὶ ἀμέζους καὶ ἀναποδείκτους ἀρχάς.
5. ἡ ἀπόδειξις ~~[illegible]~~ κατὰ τὸν πρῶτον τρόπον τοῦ πρώτου σχήματος καλῶς γίνεται. ἄλλως· τῶν σχημάτων ἐπιστημονικὸν μάλιστα τὸ πρῶτον.
6. τῶν ἀποδείξεως ἡ καθόλου κρείττων τῆς μερικῆς, καὶ ἡ καταφατικὴ τῆς ἀποφατικῆς, καὶ ἡ δεικτικῶς γινομένη τῆς δι' ἀδυνάτου.

Τὸ ε^ον περὶ τῶν ἑπομένων
τῇ ἀποδείξει. εἰσὶ δὲ τρία.

1. ἡ ἐπιστήμη· περὶ ἧς θεωρεῖται
   1. τί ἐστιν· ὅτι ἐπιστήμη καλεῖται ὅταν τήν τε αἰτίαν οἰώμεθα γινώσκειν δι' ἣν τὸ πρᾶγμά ἐστιν, ὅτι ἐκείνου αἰτία ἐστὶν, καὶ μὴ ἐνδέχεσθαι τοῦτ' ἄλλως ἔχειν.
   2. τίνα τὰ ἀντικείμενα τῇ ἐπιστήμῃ· ὅτι δύο
      1. δόξα· ἥτις διαφέρει τῆς ἐπιστήμης διχῶς.
         1. τῷ ὑποκειμένῳ· ἡ γὰρ ἐπιστήμη περὶ ἀναγκαῖα· ἡ δὲ δόξα περὶ ἐνδεχόμενα.
         2. τῷ τρόπῳ· ἡ γὰρ ἐπιστήμη ἐστὶ βεβαία· ἡ δὲ δόξα ἀβέβαιος.
      2. ἄγνοια· διχῶς
         1. κατ' ἀπόφασιν· ἡ στέρησις τῆς εἰδήσεως.
         2. κατὰ διάθεσιν· ἡ ψευδὴς δόξα, ὅταν οἴηθ' τις εἰδέναι, ὃ οὐκ οἶδε.
2. ὁ ὁρισμός· περὶ οὗ τὸ ς^ον καὶ τὸ ζ^ον κεφ.
3. ἡ μέθοδος· περὶ ἧς τὸ η^ον κεφ.